

De stier van Wall Street, symbool van stijgende aandelenkoersen. De beurs van New York hoopt dit jaar nog Euronext in te lijven en kijkt met een schuin oog naar Azië, op zoek naar nieuwe overnames. (Foto Bloomberg)

Bedrijven slaan Wall Street over bij beursintroductie

De New York Stock Exchange wil fuseren met Euronext. Niet iedereen is voor. Maar volgens topman John Thain is die vlucht naar voren noodzakelijk. „Anders worden we betekenisloos.”

**Door onze correspondent
FREEK STAPS**

NEW YORK, 2 OKT. Onder een plantaan in het zuiden van Manhattan ondertekenden handelaren 214 jaar geleden een overeenkomst. Het was het begin van de New York Stock Exchange (NYSE). Om in effecten te handelen was de Oude Wereld niet langer nodig.

Nu zijn de rollen omgekeerd. Ditmaal is het Wall Street dat lijdt onder de beperkingen van strengere regelgeving en achtergebleven technologische vooruitgang. Europa wordt niet langer gezien als het probleem. Sterker nog: Euronext is de toekomst volgens de NYSE.

In juni werd het aangekondigd: New York wil Euronext (Amsterdam, Brussel, Lissabon, Parijs en de Britse derivatenbeurs Liffe) kopen. Het wordt de eerste transatlantische beurs. Het beurslandschap zal er ingrijpend door veranderen.

Maar zo makkelijk gaat dat niet. Duitse Börse wil ook samengaan met Euronext en krijgt steun van enkele aandeelhouders. Maar de verwachting is dat de aandeelhouders in december toch akkoord gaan met de voorgestelde overname door de NYSE, zoals Euronext zelf het liefste wil.

De NYSE is vast een charmeoffensief begonnen. Een groep Nederlandse en Belgi-

sche journalisten werd vorige week uitgenodigd voor gesprekken met de hoogste Amerikaanse bestuurders. Voor het eerst sprak topman John Thain over de fusie met Nederlandse media. Waarom nu? NYSE-president Catherine Kinney: „de fusie met Euronext is érg belangrijk voor ons”.

De achtergrond van NYSE's plannen ligt in de achteruitgang van de Amerikaanse aandelenmarkten als bron voor risicokapitaal. Anders gezegd: internationale bedrijven melden zich steeds minder vaak in New York voor een beursnotering.

De NYSE wil Euronext erg graag hebben, en kijkt al verder vooruit

Vorig jaar waren slechts twee van de grootste 25 beursgangen ter wereld in de VS. En dat terwijl een kwart van NYSE's inkomsten uit beursintroducties komen.

Een overname van Euronext levert in elk geval wel inkomsten uit beursintroducties in Europa op, zegt Kinney. Ze vertelt over de afschrikkende werking van de beperkende Sarbanes-Oxley-wetgeving die na het Enron-schandaal van kracht werd. Heel even laat ze haar positieve woordkeuze voor wat het is: „We weten heel goed dat Sarbanes-Oxley ons duurder maakt.” Financieel bestuurder Nelson Chai beaamt dat. „We hebben het niet zo goed gedaan als we hadden kunnen doen.” De reden, volgens hem? „Concur-

rentie.” Die bood lagere prijzen.

Kostenbesparingen moeten voor NYSE ook lagere transactietarieven mogelijk maken. Door de systemen van Euronext en de NYSE samen te voegen, kan 250 miljoen dollar (197 miljoen euro) per jaar bespaard worden. Nu geven beide bedrijven samen nog 650 miljoen dollar aan technologie uit. De Euronext-technologie wordt gezien als superieur.

De samenvoeging wordt gesteund door bestuurders en commissarissen van Euronext. Vanwaar dan toch tegenstand onder aandeelhouders? Dat heeft te maken met de biedingen van de NYSE en Deutsche Börse, beide met een waarde van rond de 8 miljard euro. Omdat beide hun bod deels contant en deels in aandelen gedaan hebben, fluctueert de waarde ervan. Op dit moment is het Duitse bod net iets meer waard.

Terwijl Thain en zijn bestuurders in het iconische beurspand aan Wall Street de bezoekers probeerden te overtuigen van de haalbaarheid van een fusie, belegden beurstoezichhouders uit zowel de VS als Europa vorige week een bijeenkomst in Lissabon hierover. De uitkomst daarvan is niet bekend. Om te voorkomen dat Europese ondernemingen na een fusie onder de zo gevreesde Amerikaanse beursregulering gaan vallen, worden per land losstaande entiteiten opgezet. Het federale model, noemt de NYSE dat.

En mochten Europese staatshoofden zoals de kritische Franse president Jacques Chirac nog steeds liever een pan-Europese beurs willen, dan heeft Kinney nog een douceurtje: „We zien Frankrijk graag als centrum van deze nieuwe wereldwijde markt.”